

□ Czas czytania: 5 min.

Zbliżamy się do obchodów 150. rocznicy Pierwszej Salezjańskiej Wyprawy Misyjnej (1875-2025). Wymiar misyjny Towarzystwa Salezjańskiego jest częścią jego „DNA”. Ksiądz Bosko pragnął tego od samego początku, a dziś Zgromadzenie jest obecne w 136 krajach. Ten pierwotny impuls trwa do dziś i jest wspierany przez Dykasterię ds. Misji. Przedstawmy pokrótce jej działalność i organizację.

Chociaż Ksiądz Bosko nigdy nie wyruszył do odległych krajów jako misjonarz *ad gentes*, zawsze miał misyjne serce i gorące pragnienie dzielenia się charyzmatem salezjańskim, aby dotrzeć do wszystkich granic świata i przyczynić się do zbawienia młodych.

Stało się to możliwe dzięki dyspozycyjności tak wielu salezjanów wysłanych na wyprawy misyjne (pod koniec września tego roku wysłana będzie 155 wyprawa misyjna), którzy współpracując z miejscowymi i świeckimi, pozwolili na szerzenie i inkulturację charyzmatu salezjańskiego. W porównaniu z „pionierami”, dziś postać misjonarza musi odpowiadać na inne wyzwania, a paradygmat misyjny został zaktualizowany, aby być skutecznym narzędziem ewangelizacji w dzisiejszym świecie. Przede wszystkim, jak przypomina nam ks. Alfred Maravilla, Radca Generalny ds. Misji (w 2021 r. napisał list „Salezjańskie powołanie misyjne”), misje nie odpowiadają już kryteriom geograficznym, jak kiedyś, a dzisiejsi misjonarze pochodzą i są wysyłani na pięć kontynentów, więc nie ma już wyraźnego podziału na „ziemie misyjne” i inne obecności salezjańskie. Ponadto bardzo ważne jest rozróżnienie między salezjańskim powołaniem misyjnym, czyli wezwaniem, które niektórzy salezjanie otrzymują, aby zostać posłanymi na całe życie w inne miejsce jako misjonarze, a duchem misyjnym, typowym dla wszystkich salezjanów i wszystkich członków wspólnoty wychowawczo-duszpasterskiej, który przejawia się w oratorskim sercu i w dążeniu do ewangelizacji młodzieży.

Zadanie promowania ducha misyjnego i podtrzymywania go w salezjanach i świeckich jest powierzone przede wszystkim „[**Delegatom Inspektorialnym ds. Animacji Misyjnej**](#)” (DIAM), czyli tym salezjanom lub świeckim, którzy otrzymują od inspektora, przełożonego salezjańskiego danej prowincji („inspektorii”), zadanie troski o animację misyjną. DIAM pełni bardzo ważną rolę, jest „misyjnym wartownikiem”, który poprzez swoją wrażliwość i doświadczenie angażuje się w szerzenie kultury misyjnej na różnych poziomach (zob. *Salezjańska Animacja Misyjna. Podręcznik Delegata Inspektorialnego*, Rzym, 2019).

DIAM wyzwala wrażliwość misyjną we wszystkich wspólnotach inspektorialnych i działa w synergii z liderami innych obszarów, aby świadczyć o znaczeniu tej przekrojowej sfery, wspólnej dla każdego chrześcijanina. Na poziomie praktycznym organizuje szereg inicjatyw, promuje modlitwę za misje 11 dnia miesiąca, na pamiątkę pierwszej wyprawy misyjnej 11 listopada 1875 r., promuje „Salezjański Dzień Misyjny” w inspektorii każdego roku, rozpowszechnia materiały przygotowane przez Zgromadzenie na tematy misyjne, takie jak biuletyn „Cagliero11” lub wideo „CaglieroLife”. Dzień Misji Salezjańskich, który celebrowa się od 1988 roku, jest piękną okazją do zatrzymania się, refleksji i wznowienia animacji misyjnej. Niekoniecznie musi to być jeden dzień, może to być kilkudniowy plan i nie ma ustalonej daty, aby każdy mógł wybrać najlepszy czas w roku, który pasuje do rytmu i kalendarza inspektorii. Każdego roku wybierany jest wspólny temat i przygotowywane są materiały animacyjne, które można dostosować i zmodyfikować. W tym roku tematem przewodnim są „budowniczości dialogu”, podczas gdy w 2025 r. skupimy się na 150. rocznicy pierwszej wyprawy misyjnej zgodnie z trzema czasownikami „Dziękuj, Przemyśl, Wznów”. Z drugiej strony „Cagliero11” to prosty biuletyn animacji misyjnej, stworzony w 2009 roku i publikowany co miesiąc, składający się z dwóch stron zawierających refleksje misyjne, wywiady, wiadomości, ciekawostki i proponowaną comiesięczną modlitwę. „CaglieroLife” to jednogminutowe wideo, które w oparciu o modlitwę misyjną miesiąca (z kolei w oparciu o miesięczną intencję zaproponowaną przez papieża) pomaga w refleksji nad tematem. Są to narzędzia, które pozwalają DIAM dobrze wykonywać swoje zadanie promowania ducha misyjnego, zgodnie z dzisiejszymi czasami.

DIAM współpracuje lub koordynuje, w zależności od inspektorii, Salezjański Wolontariat Misyjny („SWM”), czyli młodzieżowe doświadczenia solidarności i darmowej służby we wspólnocie innej niż własna, przez ciągły okres czasu (latem, przez kilka miesięcy, rok...), motywowane wiarą, w stylu misyjnym i zgodnie z pedagogiką i duchowością Księdza Bosko (zob. *Wolontariat w misji salezjańskiej. Tożsamość i kierunki Salezjańskiego Wolontariatu Misyjnego*, Rzym, 2019).

W tym roku, w marcu, w Rzymie odbyło się pierwsze spotkanie koordynatorów SWM, w którym wzięło udział około pięćdziesięciu uczestników, w tym osoby świeckie i salezjanie, pod kierunkiem mieszanego zespołu doradczego, który zajął się organizacją. Wśród najistotniejszych punktów spotkania, które było bardzo bogate, zwłaszcza pod względem wymiany doświadczeń, było zbadanie tożsamości salezjańskiego wolontariusza misyjnego, szkolenie wolontariuszy i koordynatorów, współpraca między świeckimi i zakonnikami, towarzyszenie na wszystkich poziomach i tworzenie sieci. Zaprezentowano nowy symboliczny krzyż

SWM, który może być używany przez wszystkich wolontariuszy w różnych doświadczeniach na całym świecie, a także projekt nowej strony internetowej, która będzie służyć jako platforma danych i sieci.

Ponadto DIAM odwiedza wspólnoty prowincji i towarzyszy im z misyjnego punktu widzenia, troszcząc się zwłaszcza o tych salezjanów, którzy idą, aby sprawdzić, czy są powołani do zostania misjonarzami *ad gentes*.

Oczywiście cała ta praca nie może być wykonywana przez jedną osobę, ważna jest praca zespołowa i mentalność projektowa. Każda inspektoria posiada komisję ds. animacji misyjnej, złożoną z salezjanów, świeckich i współodpowiedzialnych młodych ludzi, która formułuje propozycje, kreatywne sugestie i koordynuje działania. Ponadto opracowuje ona inspektorialny projekt animacji misyjnej, który jest przedstawiany inspektorowi i stanowi kompas z celami, harmonogramami, zasobami i konkretnymi krokami. W ten sposób unika się improwizacji i podejmuje się działania według ustrukturyzowanego i strategicznego planu na podstawie szerszego Salezjańskiego Inspektorialnego Programu Duszpastersko-Wychowawczego (PEPSI), promując wspólną wizję animacji misyjnej. W inspektorii organizowane są momenty formacji ciągłej, refleksji i dyskusji, a kultura misyjna jest promowana na różnych poziomach. Te struktury, które zostały stworzone z biegiem czasu, umożliwiają bardziej skuteczną animację i koordynację, aby zawsze dawać z siebie wszystko dla dobra młodych.

Innym ważnym aspektem jest dzielenie się między delegatami z różnych krajów i inspektorii. Każdy region (jest ich siedem: Ameryka Południowa, Interameryka, Europa Środkowo-Północna, Morze Śródziemne, Afryka – Madagaskar, Azja Wschodnia – Oceania i Azja Południowa) spotyka się regularnie, w obecności raz w roku i on-line co około trzy miesiące, aby łączyć swoje bogactwa, dzielić się wyzwaniami i wypracowywać plan działań na poziomie regionu. Spotkania on-line, które rozpoczęły się kilka lat temu, pozwalają na lepszą znajomość delegatów i kontekstów, w których działają, ciągłą aktualizację jakości i owocną wymianę, która wzbogaca wszystkich. W każdym Regionie jest koordynator, który zwołuje spotkania, promuje podróż regionalną i moderuje wspólne procesy, wraz z salezjańską osobą kontaktową z centralnego zespołu Sektora ds. misji, która reprezentuje Radcę Generalnego ds. Misji, wnosząc do grupy pomysły, spostrzeżenia i sugestie.

To wielkie zaangażowanie, męczące, ale bardzo pożyteczne i pełne prawdziwej radości, jest jednym z elementów, które łączą wiele elementów

salezjańskiej mozaiki i zapewniają, że marzenie Księdza Bosko może być kontynuowane dzisiaj.

Marco Fulgaro